

TRATAT DE COOPERARE din 19 iunie 1970

în domeniul brevetelor, adoptat la Conferința diplomatică de la Washington la 19 iunie 1970

EMITENT • CONSILIUL DE STAT

Publicat în BULETINUL OFICIAL nr. 22 din 8 martie 1979

Data intrării în vigoare 08-03-1979

Notă *) Traducere.

Statele contractante,

în dorința de a contribui la dezvoltarea științei și tehnologiei,

în dorința de a perfecționa protecția juridică a invențiilor,

în dorința de a simplifica și de a face mai economică obținerea protecției invențiilor, în cazul când este dorită în mai multe țări,

în dorința de a usura și de a grăbi accesul tuturor la informațiile tehnice cuprinse în documentele care descriu invențiile noi,

în dorința de a stimula și de a accelera progresul economic al țărilor în curs de dezvoltare, adoptând măsuri de natura să crească eficiența sistemelor lor legale pentru protecția invențiilor, fie ele naționale sau regionale, permitându-le accesul ușor la informațiile referitoare la obținerea de soluții tehnice adaptate la nevoile lor specifice și facilitându-le accesul la tehnologia modernă în continua creștere,

convinse ca o cooperare internațională va usura mult realizarea acestor teluri,

au încheiat prezentul tratat:

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Constituirea unei uniuni

1) Statele părți la prezentul tratat (în continuare denumite state contractante) s-au constituit sub forma de uniune pentru cooperare în domeniul depozitului, documentării și examinării cererilor de protecție a invențiilor, precum și pentru prestarea de servicii tehnice speciale. Aceasta uniune este denumită Uniunea internațională de cooperare în domeniul brevetelor.

2) Nici o dispoziție a prezentului tratat nu poate fi interpretată ca restringind drepturile prevăzute de Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale, în favoarea cetățenilor țărilor părți la aceasta convenție sau a persoanelor domiciliat în aceste țări.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului tratat și al regulamentului*) de aplicare și sub rezerva ca un sens diferit este expres indicat:

i) se înțelege, prin cerere, o cerere de protecție a unei invenții; orice referire la o cerere se înțelege ca o referire la cereri de brevete de invenții, de certificate de autor de invenții, de certificate de utilitate, de modele de utilitate, de brevete sau certificate adiționale, de certificate de autor de invenții adiționale și de certificate de utilitate adiționale;

ii) orice referire la un brevet se înțelege ca o referire la brevete de invenții, la certificate de autor de invenții, la certificate de utilitate, la modele de utilitate, la brevete sau certificate adiționale, la certificate de autor de invenții adiționale și la certificate de utilitate adiționale;

iii) se înțelege, prin brevet național, un brevet eliberat de o administrație națională;

iv) se înțelege, prin brevet regional, un brevet eliberat de o administrație națională sau interguvernamentală imputernicită legal să elibereze brevete cu efecte în cel puțin două state;

v) se înțelege, prin cerere regională, o cerere de brevet regional;

vi) orice referire la o cerere națională se înțelege ca o referire la cereri de brevete naționale și de brevete regionale, altele decât cererile depuse conform prezentului tratat;

vii) se înțelege, prin cerere internațională, o cerere depusă conform prezentului tratat;

viii) orice referire la o cerere se înțelege ca o referire la cereri internaționale și naționale;

ix) orice referire la un brevet se înțelege ca o referire la brevete naționale și regionale;

x) orice referire la legislația națională se înțelege ca o referire la legislația națională a unui stat contractant sau, dacă este vorba de o cerere regională sau de un brevet regional, la tratatul care prevede depunerea de cereri regionale sau eliberarea de brevete regionale;

xi) se înțelege, prin data de prioritate, în legătură cu calcularea termenelor:

a) când cererea internațională comportă o revendicare de prioritate conform art. 8, data depozitului cererii a carei prioritate este astfel revendicată;

b) când cererea internațională comportă mai multe revendicări de prioritate conform art. 8, data depozitului cererii celei mai vechi a carei prioritate este astfel revendicată;

- c) cînd cererea internațională nu comporta nici o revendicare de prioritate conform art. 8, data depozitului internațional al acestei cereri;
- xii) se înțelege, prin oficiu național, administrația guvernamentală a unui stat contractant însărcinată cu eliberarea brevetelor; orice referire la un oficiu național se înțelege deopotrivă ca o referire la o administrație interguvernamentală însărcinată de mai multe state cu eliberarea de brevete regionale, cu condiția ca cel puțin unul dintre aceste state să fie un stat contractant și ca aceste state să fi autorizat respectiva administrație să-și asume obligațiile și să exercite împuternicirile pe care prezentul tratat și regulamentul de aplicare le atribuie oficiilor naționale;
- xiii) se înțelege, prin oficiu desemnat, oficiul național al statului desemnat de solicitant conform cap. 1 al prezentului tratat, precum și orice oficiu împuternicit să lucreze pentru acest stat;
- xiv) se înțelege, prin oficiu ales, oficiul național al statului ales de solicitant conform cap. 2 al prezentului tratat, precum și orice oficiu împuternicit să lucreze pentru acest stat;
- xv) se înțelege, prin oficiu receptor, oficiul național sau organizația interguvernamentală unde a fost depusă cererea internațională;
- xvi) se înțelege, prin uniune, Uniunea internațională de cooperare în domeniul brevetelor;
- xvii) se înțelege, prin adunare, adunarea uniunii;
- xviii) se înțelege, prin organizație, Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale;
- xix) se înțelege, prin birou internațional, biroul internațional al organizației și, atît timp cît vor exista, birourile internaționale reunite pentru protecția proprietății intelectuale (B.I.R.P.I.);
- xx) se înțelege, prin director general, directorul general al organizației și, atît timp cît B.I.R.P.I. vor exista, directorul B.I.R.P.I.
-

Notă *) Regulamentul a fost comunicat instituțiilor interesate.

Capitolul 1

Cererea internațională și documentarea internațională

Articolul 3

Cererea internațională

- 1) Cererile de protecție a invențiilor în fiecare stat contractant pot fi depuse ca cereri internaționale în sensul prezentului tratat.
- 2) O cerere internațională trebuie să cuprindă, conform prezentului tratat și regulamentului de aplicare, o cerere, o descriere, una sau mai multe revendicări, unul sau mai multe desene (atunci cînd sînt cerute) și un rezumat.
- 3) Rezumatul servește exclusiv scopului informării tehnice; acesta nu va fi luat în considerare pentru nici un alt scop, mai ales pentru aprecierea întinderii protecției cerute.
- 4) Cererea internațională:
 - i) trebuie să fie redactată într-una din limbile stabilite;
 - ii) trebuie să cuprindă condițiile materiale stabilite;
 - iii) trebuie să satisfacă condiția de invenție unitară;
 - iv) este supusă la plata taxelor stabilite.

Articolul 4

Cererea

- 1) Cererea trebuie să cuprindă:
 - i) solicitarea potrivit căreia cererea internațională trebuie să fie examinată conform prezentului tratat;
 - ii) indicarea statului sau a statelor contractante în care protecția invenției este cerută pe baza cererii internaționale (statele desemnate); dacă solicitantul poate și dorește ca pentru fiecare stat desemnat să obțină un brevet regional, în loc de un brevet național, cererea trebuie să precizeze acest lucru; dacă solicitantul nu poate, în temeiul unui tratat referitor la un brevet regional, să limiteze cererea la unele dintre statele părți la acest tratat, desemnarea unuia dintre aceste state și indicarea dorinței de a obține un brevet regional trebuie să fie asimilată cu o desemnare a tuturor acestor state; dacă, conform legislației naționale a statului desemnat, desemnarea acestui stat are efectele unei cereri regionale, aceasta desemnare trebuie asimilată cu indicația dorinței de a obține un brevet regional;
 - iii) numele și alte date stabilite referitoare la solicitant și la mandatar (dacă este cazul);
 - iv) titlul invenției;
 - v) numele inventatorului și alte date stabilite, în cazul cînd legislația cel puțin a unuia dintre statele desemnate cere ca aceste date să fie indicate din momentul depunerii unei cereri naționale; în celelalte cazuri, datele pot figura fie în cerere, fie în notele separate adresate fiecărui oficiu desemnat a cărui legislație națională cere aceste date, dar permite ca ele să fie indicate după depunerea cererii naționale.
- 2) Orice desemnare este supusă plății taxelor în termenul stabilit.

3) Dacă solicitantul nu cere alte titluri de protecție indicate la art. 43, înseamnă ca protecția cerută constă în eliberarea unui brevet prin sau pentru statul desemnat. În legătură cu acest alineat, art. 2) ii) nu se aplică.

4) Lipsa, în cerere, a numelui inventatorului și a altor precizări privitoare la inventator nu antrenează nici o consecință în statele desemnate, a căror legislație națională cere aceste date, dar permite ca ele să nu fie indicate decât după depunerea cererii naționale. Lipsa acestor date într-o nota separată nu antrenează nici o consecință în statele desemnate unde aceste date nu sînt cerute de legislația națională.

Articolul 5

Descrierea

Descrierea trebuie să prezinte invenția de o manieră suficient de clară și completă, astfel încît un om de specialitate să o poată executa.

Articolul 6

Revendicari

Revendicările trebuie să definească obiectul protecției solicitate. Revendicările trebuie să fie clare și concise. Ele trebuie să fie întemeiate în întregime pe descriere.

Articolul 7

Desene

1) Sub rezerva alin. 2) ii), desenele trebuie prezentate atunci cînd sînt necesare pentru înțelegerea invenției.

2) Dacă invenția este de o astfel de natură încît poate fi ilustrată prin desene, chiar dacă nu sînt necesare pentru înțelegerea ei:

- i) solicitantul poate include asemenea desene în cererea internațională în momentul depunerii sale;
- ii) orice oficiu desemnat poate să ceară ca solicitantul să-i prezinte asemenea desene în termenul stabilit.

Articolul 8

Revendicarea priorității

1) Cererea internațională poate cuprinde o declarație conform prevederilor regulamentului de aplicare, revendicînd prioritatea uneia sau mai multor cereri anterioare depuse în sau pentru oricare stat parte la Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale.

2) a) Sub rezerva subalineatului b), condițiile și efectele unei revendicări de prioritate prezente conform alin. 1) sînt cele pe care le prevede art. 4 al Actului de la Stockholm al Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale.

b) Cererea internațională care revendică prioritatea uneia sau mai multor cereri anterioare depuse în sau pentru un stat contractant poate desemna acest stat. Dacă cererea internațională revendică prioritatea uneia sau mai multor cereri naționale depuse în sau pentru un stat desemnat sau prioritatea unei cereri internaționale care desemnează un singur stat, condițiile și efectele produse de revendicarea priorității în acest stat sînt cele prevăzute în legislația națională a acestui din urmă stat.

Articolul 9

Solicitantul

1) Orice persoană domiciliată într-un stat contractant și orice cetățean al unui asemenea stat pot depune o cerere internațională.

2) Adunarea poate să permită persoanelor domiciliată în orice stat parte la Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale, care nu este parte la acest tratat, precum și cetățenilor acestui stat, să depună cereri internaționale.

3) Noțiunile de domiciliu și de naționalitate, precum și aplicarea acestor noțiuni, atunci cînd sînt mai mulți solicitanți sau atunci cînd solicitanții nu sînt aceiași pentru statele desemnate, sînt definite în regulamentul de aplicare.

Articolul 10

Oficiul receptor

Cererea internațională trebuie depusă la oficiul receptor stabilit, care o controlează și o examinează conform prezentului tratat și regulamentului de aplicare.

Articolul 11

Data depozitului și efectele cererii internaționale

1) Oficiul receptor acordă, ca data de depozit internațional, data primirii cererii internaționale, în cazul cînd constată, în momentul primirii, ca:

- i) solicitantul nu este lipsit, din cauza de domiciliu sau de naționalitate, de dreptul de a depune o cerere internațională la oficiul receptor;
- ii) cererea internațională este redactată în limba stabilită;
- iii) cererea internațională cuprinde cel puțin următoarele elemente:
 - a) o indicație ca a fost depusă cu titlu de cerere internațională;

- b)** desemnarea a cel puțin unui stat contractant;
- c)** numele solicitantului, indicat în modul stabilit;
- d)** o parte care, de la prima vedere, pare să constituie o descriere;
- e)** o parte care, de la prima vedere, pare să constituie revendicări.

2) a) Dacă oficiul receptor constată că cererea internațională nu îndeplinește, în momentul primirii, condițiile enumerate în alin. 1), el invită pe solicitant, conform regulamentului de aplicare, să facă corectura necesară.

b) Dacă solicitantul da urmărire acestei invitații, în conformitate cu regulamentul de aplicare, oficiul receptor acordă, ca dată a depozitului internațional, data primirii corecturii cerute.

3) Sub rezerva art. 64.4), orice cerere care îndeplinește condițiile enumerate la pct. i) la iii) ale alin. 1) și căreia i-a fost acordată data depozitului, are, de la data depunerii internaționale, efectele unui depozit național în fiecare stat desemnat; această dată este considerată ca dată a depozitului efectiv în fiecare stat desemnat.

4) Orice cerere internațională care îndeplinește condițiile enumerate la pct. i) la iii) ale alin. 1) este considerată ca având valoarea unui depozit național reglementar în sensul Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale.

Articolul 12

Transmiterea cererii internaționale biroului internațional și administrației însărcinate cu documentarea internațională

1) Un exemplar al cererii internaționale este păstrat de către oficiul receptor (copie pentru oficiul receptor), un exemplar (exemplarul original) este transmis biroului internațional și un alt exemplar (copie pentru documentare) este transmis administrației competente însărcinate cu documentarea internațională, arătată în art. 16, în conformitate cu regulamentul de aplicare.

2) Exemplarul original este considerat ca exemplar autentic al cererii internaționale.

3) Cererea internațională este considerată ca retrasă dacă biroul internațional nu primește exemplarul original în termenul stabilit.

Articolul 13

Posibilitatea pentru oficiile desemnate de a primi o copie a cererii internaționale

1) Orice oficiu desemnat poate să ceară biroului internațional o copie a cererii internaționale, înaintea comunicării prevăzute la art. 20; biroul internațional îi remite aceasta copie cât mai curând după expirarea termenului de un an, cu începere de la data priorității.

2) a) Solicitantul poate oricând să remită oricărui oficiu desemnat o copie de pe cererea sa internațională.

b) Solicitantul poate oricând să ceară biroului internațional să remită oricărui oficiu desemnat o copie a cererii sale internaționale; biroul internațional trimite, cât mai curând posibil, aceasta copie oficiului respectiv.

c) Orice oficiu național poate să notifice biroului internațional că nu dorește să primească copiile arătate în subalineatul b); în acest caz, subalineatul respectiv nu se aplică acestui oficiu.

Articolul 14

Neregularități în cererea internațională

1) a) Oficiul receptor verifică dacă cererea internațională:

i) este semnată în conformitate cu regulamentul de aplicare;

ii) cuprinde indicațiile stabilite referitoare la solicitant;

iii) cuprinde un titlu;

iv) cuprinde un rezumat;

v) îndeplinește, în măsura prevăzută de regulamentul de aplicare, condițiile materiale stabilite.

b) Dacă oficiul receptor constată că una dintre aceste prevederi nu a fost îndeplinită, el invită pe solicitant să corecteze cererea internațională în termenul stabilit; altfel, aceasta cerere este considerată ca retrasă și oficiul receptor declară aceasta.

2) Dacă cererea internațională se referă la desene, cu toate că acestea nu sînt incluse în cerere, oficiul receptor notifică aceasta solicitantului, care poate să trimită aceste desene în termenul stabilit; data depozitului internațional este, în acest caz, data primirii desenelor respective de către oficiul receptor. În caz contrar, orice referire la aceste desene este considerată ca inexistentă.

3) a) Dacă oficiul receptor constată că taxele stabilite la art. 3.4) iv) nu au fost plătite în termenul stabilit sau că taxa prevăzută la art. 4.2) nu a fost plătită pentru nici unul dintre statele desemnate, cererea internațională este considerată ca retrasă și oficiul receptor declară aceasta.

b) Dacă oficiul receptor constată că taxa stabilită la art. 4.2) a fost plătită în termenul stabilit pentru unul sau mai multe state desemnate (dar nu pentru toate aceste state), desemnarea acelor state, pentru care taxa nu a fost plătită în termenul stabilit, este considerată ca retrasă și oficiul receptor declară aceasta.

4) Dacă, după acordarea datei de depozit internațional cererii internaționale, oficiul receptor constata, în termenul stabilit, ca una dintre condițiile enumerate la pct. i) la iii) ale art. 11.1) nu a fost îndeplinită la această dată, aceasta cerere este considerată ca retrasă și oficiul receptor declara aceasta.

Articolul 15

Documentarea internațională

- 1) Fiecare cerere internațională face obiectul unei documentări internaționale.
- 2) Documentarea internațională are ca obiect să descopere stadiul tehnicii pertinente.
- 3) Documentarea internațională se efectuează pe baza revendicărilor, ținând seama de descriere și de desene (dacă este cazul).
- 4) Administrația însărcinată cu documentarea internațională prevăzută în art. 16 se străduiește să descopere stadiul tehnicii pertinente în măsura în care mijloacele îi permit, cu obligația de a consulta documentația prevăzută în regulamentul de aplicare.
- 5) a) Titularul unei cereri naționale depuse la oficiul național al unui stat contractant sau la oficiul care lucrează pentru un asemenea stat poate, dacă legislația națională a acestui stat permite și în condițiile prevăzute de aceasta legislație, să ceară ca cererea să fie supusă unei documentări internaționale (documentarea de tip internațional).
b) Oficiul național al unui stat contractant sau al oficiului care lucrează pentru un asemenea stat poate, dacă legislația națională a acestui stat permite, să supună orice cerere națională depusă la aceasta unei documentări de tip internațional.
c) Documentarea de tip internațional se efectuează de către administrația însărcinată cu documentarea internațională arătată în art. 16, care va fi competența să procedeze la documentarea internațională, dacă cererea națională este o cerere internațională depusă de oficiul arătat în subalineatele a) și b). Dacă cererea națională este redactată într-o limbă în care administrația însărcinată cu documentarea internațională apreciază că nu are posibilitatea de a examina cererea, documentarea de tip internațional se efectuează pe baza unei traduceri pregătite de către solicitant într-una din limbile stabilite pentru cererile internaționale, pe care respectiva administrație s-a angajat s-o accepte pentru cererile internaționale. Cererea națională și traducerea, atunci când este cerută, trebuie să fie prezentate în forma stabilită pentru cererile internaționale.

Articolul 16

Administrația însărcinată cu documentarea internațională

- 1) Documentarea internațională se efectuează de către o administrație însărcinată cu documentarea internațională; aceasta poate fi sau un oficiu național sau o organizație interguvernamentală, ca de exemplu Institutul internațional de brevete, ale cărui atribuții sînt stabilirea unui raport de documentare asupra stadiului tehnicii referitoare la invenții, ca obiect al cererilor de brevete.
- 2) Dacă, în așteptarea instituirii unei singure administrații însărcinate cu documentarea internațională, există mai multe administrații însărcinate cu documentarea internațională, fiecare oficiu receptor specifică, în conformitate cu dispozițiile acordului menționat la alin. 3) b), aceea sau acele dintre administrații care vor fi competente să procedeze la documentarea cererilor internaționale depuse la acest oficiu.
- 3) a) Administrațiile însărcinate cu documentarea internațională sînt numite de către adunare. Orice oficiu național și orice organizație interguvernamentală care satisfac cerințele arătate în subalineatul c) pot fi numite în calitate de administrație însărcinată cu documentarea internațională.
b) Numirea depinde de consimțămîntul oficiului național sau de organizația interguvernamentală în cauză și de încheierea unui acord între acest oficiu sau aceasta organizație și biroul internațional, care trebuie să fie aprobat de către adunare. Acest acord specifică drepturile și obligațiile părților și conține, în special, angajamentul oficiului sau organizației respective să aplice și să respecte toate regulile privind documentarea internațională.
c) Regulamentul de aplicare stabilește condițiile minimale, în special cele care privesc personalul și documentația pe care oficiul sau organizația trebuie să le îndeplinească mai înainte de a fi numită și pe care trebuie să continue să le îndeplinească atît timp cît are aceasta calitate.
d) Numirea se face pe o perioadă determinată, care este susceptibilă de prelungire.
e) Înainte de a lua decizia, adunarea ascultă oficiul sau organizația în cauză în privința numirii unui oficiu național sau a unei organizații interguvernamentale sau în privința prelungirii unei asemenea numiri, mai înainte ca o atare numire să ia sfîrșit, luînd avizul Comitetului de cooperare tehnică prevăzut la art. 56, odată cu acest comitet a fost stabilit.

Articolul 17

Procedura în cadrul administrației însărcinate cu documentarea internațională

- 1) Procedura în cadrul administrației însărcinate cu documentarea internațională este determinată de prezentul tratat, de regulamentul de aplicare și de acordul pe care biroul internațional îl încheie cu aceasta administrație în conformitate cu prezentul tratat și cu regulamentul de aplicare.
- 2) a) Dacă administrația însărcinată cu documentarea internațională apreciază:

i) ca cererea internațională privește un obiect față de care ea nu este ținută să procedeze la documentare, conform regulamentului de aplicare, decide să nu procedeze la documentarea acestei cereri;

ii) ca descrierea, revendicările sau desenele nu îndeplinesc condițiile stabilite, într-o astfel de măsură ca o documentare să poate fi efectuată, ea declară acest lucru și notifica solicitantului și biroului internațional că nu va fi întocmit un raport de documentare internațională.

b) Dacă una dintre situațiile menționate în subalineatul a) nu există decât în raport cu anumite revendicări, raportul de documentare internațională o indică pentru aceste revendicări și este întocmit pentru celelalte revendicări, în conformitate cu art. 18.

3) a) Dacă administrația însărcinată cu documentarea internațională apreciază ca cererea internațională nu satisface condiția de unitate a invenției, astfel cum este definită în regulamentul de aplicare, administrația invită pe solicitant să plătească taxe adiționale. Administrația însărcinată cu documentarea internațională stabilește raportul de documentare internațională asupra părților cererii internaționale care se referă la invenția menționată în prima revendicare (invenție principală) și, dacă taxele adiționale cerute au fost achitate în termenul stabilit, și asupra celorlalte părți ale cererii internaționale pentru care aceste taxe au fost plătite.

b) Legislația națională a oricărui stat desemnat poate prevedea ca, atunci când oficiul național al acestui stat apreciază ca justificată invitația, menționată în subalineatul a), a administrației însărcinate cu documentarea internațională și când solicitantul n-a plătit toate taxele adiționale, părțile cererii internaționale care n-au făcut obiectul unei documentări să fie considerate ca retrase în ceea ce privește efectele în acest stat, în afară de cazul ca o taxă specială a fost plătită de oficiul național al statului respectiv.

Articolul 18

Raportul de documentare internațională

- 1) Raportul de documentare internațională este stabilit în termenul prevăzut și în forma stabilită.
- 2) Raportul de documentare internațională, de îndată ce a fost stabilit, este transmis de administrația însărcinată cu documentarea internațională solicitantului și biroului internațional.
- 3) Raportul de documentare internațională sau declarația prevăzută la art. 17.2) a) este tradus în conformitate cu regulamentul de aplicare. Traducerile sînt pregătite de către biroul internațional sau sub responsabilitatea sa.

Articolul 19

Modificarea revendicărilor la biroul internațional

- 1) După primirea raportului de documentare internațională, solicitantul are dreptul să modifice o dată revendicările din cererea internațională, depunînd modificările, în termenul stabilit, la biroul internațional. Solicitantul poate adăuga o scurtă declarație în conformitate cu regulamentul de aplicare, explicînd modificările și precizînd efectele pe care acestea le pot avea asupra descrierii și asupra desenelor.
- 2) Modificările nu vor depăși descrierea invenției cuprinse în cererea internațională, astfel cum ea a fost depusă.
- 3) Nerespectarea dispozițiilor din alin. 2) nu are consecințe în statele desemnate a căror legislație națională permite ca modificările să depășească descrierea invenției depuse.

Articolul 20

Comunicarea către oficiile desemnate

1) a) Cererea internațională, împreună cu raportul de documentare internațională (inclusiv orice indicație arătată la art. 17.2) b) sau declarația menționată la art. 17.2) a), este comunicată tuturor oficiilor desemnate care n-au renunțat total sau parțial la aceasta comunicare, în conformitate cu regulamentul de aplicare.

b) Această comunicare cuprinde traducerea (astfel cum este stabilită) a raportului sau declarației.

2) Dacă revendicările au fost modificate conform art. 19.1), comunicarea trebuie fie să cuprindă textul integral al revendicărilor astfel cum au fost depuse și astfel cum au fost modificate, fie să cuprindă textul integral al revendicărilor așa cum au fost depuse și să precizeze modificările aduse; în afară de aceasta, cînd este cazul, trebuie să cuprindă declarația prevăzută la art. 19.1).

3) La cererea oficiului desemnat sau a solicitantului, administrația însărcinată cu documentarea internațională le transmite, în conformitate cu regulamentul de aplicare, copia documentelor citate în raportul de documentare internațională.

Articolul 21

Publicarea internațională

1) Biroul internațional procedează la publicarea cererilor internaționale.

2) a) Sub rezerva excepțiilor prevăzute la subalineatul b) și la art. 64.3), publicarea internațională a cererii internaționale are loc în scurt timp după expirarea termenului de 18 luni, socotit de la data priorității acestei cereri.

b) Solicitantul poate cere biroului internațional să publice cererea sa internațională oricînd înainte de expirarea termenului menționat la subalineatul a). Biroul internațional procedează în consecință, în conformitate cu regulamentul de aplicare.

- 3) Raportul de documentare internațională sau declarația prevăzută la art. 17.2) a) este publicat în conformitate cu regulamentul de aplicare.
- 4) Limba și forma publicației internaționale, ca și alte detalii, sînt stabilite de către regulamentul de aplicare.
- 5) Dacă cererea internațională este retrasă sau considerată ca retrasă înainte de a se termina pregătirea publicării, nu se procedează la nici o publicare internațională.
- 6) Dacă biroul internațional apreciază ca cererea internațională conține expresii sau desene contrare bunelor moravuri sau ordinii publice, sau declarații care discreditează, aceasta în sensul regulamentului de aplicare, el poate să le omită din publicațiile sale, indicînd locul și numărul de cuvinte sau de desene omise. La cerere, biroul internațional furnizează copii speciale ale pasajelor omise.

Articolul 22

Copii, traduceri și taxe pentru oficiile desemnate

- 1) Solicitantul remite fiecărui oficiu desemnat o copie a cererii internaționale (în afară de cazul cînd comunicarea arătată în art. 20 a avut deja loc) și o traducere (astfel cum este stabilită) a acestei cereri și îi plătește (cînd este cazul) taxa națională cel mai tîrziu la expirarea unui termen de 20 de luni, socotit de la data priorității. În cazul cînd numele inventatorului sau alte date prevăzute de legislația statului desemnat, referitoare la inventator, nu sînt cerute în momentul depozitului cererii naționale, dacă ele nu figurează pe cerere, solicitantul trebuie să le comunice oficiului național al acestui stat sau oficiului care lucrează pentru acesta, cel mai tîrziu la expirarea unui termen de 20 de luni socotit de la data priorității.
- 2) În afară de dispozițiilor alin. 1), cînd administrația însărcinată cu documentarea internațională declară, în conformitate cu art. 17.2) a), ca un raport de documentare internațională nu va fi întocmit, termenul pentru îndeplinirea actelor menționate în alin. 1) al prezentului articol este de 2 luni socotit de la data notificării respectivei declarații către solicitant.
- 3) Legislația oricărui stat contractant, pentru îndeplinirea actelor prevăzute la alin. 1) și 2), poate fixa termene care să expire după termenele care figurează mai sus.

Articolul 23

Suspendarea procedurii naționale

- 1) Nici un oficiu desemnat nu tratează, nici nu examinează cererea internațională înaintea expirării termenului aplicabil în conformitate cu art. 22.
- 2) Cu toate dispozițiile alin. 1), orice oficiu desemnat poate trata sau examina oricînd cererea internațională, la cererea expresă a solicitantului.

Articolul 24

Pierderea posibilă a efectelor în statele desemnate

- 1) Sub rezerva art. 25, în cazul arătat la pct. ii) de mai jos, efectele unei cereri internaționale, prevăzute la art. 11.3), încetează în orice stat desemnat și aceasta încetare are aceleași consecințe ca și retragerea unei cereri naționale în acest stat:
- i) dacă solicitantul retrace cererea sa internațională sau desemnarea acestui stat;
 - ii) dacă cererea internațională este considerată retrasă potrivit art. 12.3), 14.1) b), 14.3) a) sau 14.4), sau dacă desemnarea acestui stat este considerată retrasă potrivit art. 14.3) b);
 - iii) dacă, în termenul stabilit solicitantul nu îndeplinește actele menționate la art. 22.
- 2) Cu toate dispozițiile alin. 1), orice oficiu desemnat poate menține efectele prevăzute la art. 11.3), chiar dacă nu este cerut ca efectele să fie menționate în baza art. 25.2).

Articolul 25

Revizuirea de către oficiile desemnate

- 1) a) În cazul în care oficiul receptor refuza să acorde data de depozit internațional sau declara că cererea internațională este considerată ca retrasă, sau cînd biroul internațional face o constatare conform art. 12.3), acest birou trimite la cererea solicitantului, tuturor oficiilor desemnate și indicate de către solicitant, în cel mai scurt termen, copii ale oricărui document cuprins în dosar.
- b) În cazul în care oficiul receptor declară ca desemnarea unui stat este considerată ca retrasă, biroul internațional, la cerere, adresează, în scurt termen, oficiului național al acestui stat copii ale oricărui document cuprins în dosar.
- c) Cererile bazate pe subalineatele a) sau b) trebuie prezentate în termenul stabilit.
- 2) a) Sub rezerva dispozițiilor subalineatului b), orice oficiu desemnat, dacă taxa națională (cînd este cazul) a fost plătită și dacă traducerea corespunzătoare (astfel cum este stabilită) a fost remisă în termenul stabilit, decide dacă refuzul, declarația sau constatarea menționate în alin. 1) erau justificate în sensul prezentului tratat și al regulamentului de aplicare; dacă constată că refuzul sau declarația sînt rezultatul unei erori sau al unei omisiuni ale

oficiului receptor, sau ca constatarea este rezultatul unei erori sau omisiuni a biroului internațional, el tratează cererea internațională, în ceea ce privește efectele sale în statul oficiului desemnat, ca și cum o astfel de eroare sau omisiune nu s-ar fi produs.

b) În cazul în care exemplarul original este primit de către biroul internațional după expirarea termenului stabilit la art. 12.3) în virtutea unei erori sau a unei omisiuni a solicitantului, sublineatul a) nu se aplică decât în circumstanțele menționate la art. 48.2).

Articolul 26

Posibilitatea de corectare la oficiile desemnate

Nici un oficiu desemnat nu poate să respingă o cerere internațională pentru motivul ca acesta nu îndeplinește condițiile prezentului tratat și ale regulamentului de aplicare, mai înainte să i se dea solicitantului ocazia să corecteze cererea în măsura și conform procedurii prevăzute de către legislația națională pentru situații identice sau comparabile ce se prezintă cu ocazia cererilor naționale.

Articolul 27

Cerințele naționale

1) Nici o legislație națională nu poate să pretindă ca o cerere internațională să satisfacă, atât în privința formei, cât și a conținutului, cerințe diferite de cele prevăzute în prezentul tratat și în regulamentul de aplicare sau cerințe suplimentare.

2) Dispozițiile alin. 1) nu vor afecta aplicarea art. 7.2), nici nu vor împiedica vreo legislație națională să pretindă odată ce tratarea cererii internaționale a început în cadrul oficiului desemnat:

i) indicarea numelui unui reprezentant autorizat să o reprezinte, în cazul în care solicitantul este o persoană juridică;

ii) remiterea documentelor care nu aparțin cererii internaționale, dar constituie proba alegațiilor sau declarațiilor care figurează în această cerere, inclusiv confirmarea cererii internaționale prin semnatura solicitantului atunci când această cerere, astfel cum ea a fost depusă, era semnată de reprezentantul sau sau de mandatarul sau.

3) În cazul în care, în legătură cu oricare dintre statele desemnate, solicitantul nu are calitate, în conformitate cu legislația națională a acestui stat, de a efectua depozitul unei cereri naționale din cauza că el nu este inventatorul, cererea internațională poate să fie respinsă de către oficiul desemnat.

4) În cazul în care legislația națională prevede, în ceea ce privește forma sau conținutul cererilor naționale, cerințe care din punct de vedere al solicitanților sînt mai favorabile decât cele prevăzute de prezentul tratat și de regulamentul de aplicare pentru cererile internaționale, oficiul național, tribunalele sau oricare alte organe competente ale statului desemnat sau care lucrează pentru acesta pot aplica cerințele naționale în locul celor prevăzute în tratat, cu excepția cazului când solicitantul cere ca cerințele prevăzute în prezentul tratat și în regulamentul de aplicare să fie aplicabile cererii sale internaționale.

5) Nici o dispoziție din prezentul tratat sau din regulamentul de aplicare nu vor fi înțelese ca putînd limita libertatea unui stat contractant de a prescrie condițiile materiale de brevetabilitate pe care le dorește. Mai ales, orice dispoziție a prezentului tratat și a regulamentului de aplicare privind definirea stadiului tehnicii trebuie să se înțeleagă exclusiv în legătură cu procedura internațională; în consecință, orice stat contractant este liber să aplice, atunci când determină brevetabilitatea unei invenții care face obiectul unei cereri internaționale, criteriile legislației sale naționale referitoare la stadiul tehnicii și al altor condiții de brevetabilitate care nu constituie cerințele referitoare la forma și la conținutul cererilor.

6) Legislația națională poate să ceară solicitantului să-i prezinte dovezi privind orice condiție de drept material de brevetabilitate pe care le-a stabilit.

7) Orice oficiu receptor, ca și orice oficiu desemnat care a început să trateze cererea internațională, poate aplica orice dispoziție din legislația sa națională referitoare la reprezentarea obligatorie a solicitantului printr-un mandatar împuternicit legal pentru acest oficiu și la indicarea obligatorie a unei adrese de serviciu în statul desemnat, în scopul primirii notificărilor.

8) Nici o dispoziție din prezentul tratat sau din regulamentul de aplicare nu vor fi înțelese ca putînd limita libertatea oricărui stat contractant să aplice măsurile pe care le considera necesare în domeniul apărării naționale sau de a limita, pentru protejarea intereselor sale economice, dreptul cetățenilor săi sau al persoanelor domiciliat pe teritoriul sau de a depune cereri internaționale.

Articolul 28

Modificarea revendicării, a descrierii și a desenelor, la oficiile desemnate

1) Solicitantul trebuie să aibă posibilitatea să modifice revendicările, descrierea și desenele, în termenul stabilit, la oricare oficiu desemnat. Nici un oficiu desemnat nu poate elibera vreun brevet, nici să refuze eliberarea lui înaintea expirării acestui termen, în afară acordului expres al solicitantului.

2) Modificările nu trebuie să depășească descrierea invenției care figurează în cererea internațională, așa cum a fost depusă, în afară cazului dacă legislația națională a statului desemnat o permite în mod expres.

3) Modificările trebuie să fie conforme legislației naționale a statului desemnat în ceea ce nu este stabilit în prezentul tratat sau în regulamentul de aplicare.

4) În cazul în care oficiul desemnat cere o traducere a cererii internaționale, modificările trebuie să fie stabilite în limba corespunzătoare traducerii.

Articolul 29

Efectele publicării internaționale

1) În ceea ce privește protecția oricărui drept al solicitantului dintr-un stat desemnat, publicarea internațională a unei cereri internaționale are, sub rezerva dispozițiilor alin. 2) la 4), aceleași efecte ca cele prevăzute de legislația națională a acestui stat privitoare la publicarea națională obligatorie a cererilor naționale neexamine ca atare.

2) Dacă limba de publicare internațională diferă de aceea a publicațiilor cerute de către legislația națională a statului desemnat, respectiva legislație națională poate să prevadă ca efectele prevăzute la alin. 1) nu se produc decât de la data la care:

- i) o traducere în aceasta din urma limba este publicată conform legislației naționale; sau
- ii) o traducere în aceasta din urma limba este pusă la dispoziția publicului pentru verificare, conform legislației naționale; sau
- iii) o traducere în aceasta din urma limba este transmisă de către solicitant către cel ce utilizează neautorizat, efectiv sau eventual inventia care face obiectul cererii internaționale; sau
- iv) cele două acte arătate la pct. i) și iii) sau cele două acte arătate la pct. ii) și iii) au fost îndeplinite.

3) Legislația națională a oricărui stat desemnat poate să prevadă ca, atunci când publicarea internațională a fost efectuată pe baza cererii solicitantului, înaintea expirării termenului de 18 luni, socotit de la data priorității, efectele prevăzute la alin. 1) nu se produc decât de la expirarea unui termen de 18 luni care se socotește de la data priorității.

4) Legislația națională a oricărui stat desemnat poate să prevadă ca efectele prevăzute la alin. 1) nu se produc decât de la data primirii, de către oficiul național sau de către oficiul care lucrează pentru acest stat, a unui exemplar al publicației cererii internaționale efectuate conform art. 21. Acest oficiu publică data primirii, de îndată ce-i este posibil, în publicația sa oficială.

Articolul 30

Caracterul confidențial al cererii internaționale

1) a) Sub rezerva subalineatului b), biroul internațional și administrațiile însărcinate cu documentarea internațională nu trebuie să permită nici unei persoane sau administrații să aibă acces la cererea internațională, înainte de publicarea internațională, în afară de cererii sau autorizației solicitantului.

b) Subalineatul a) nu se aplică transmișorilor către administrația competentă însărcinată cu documentarea internațională, transmișorilor prevăzute la art. 13 sau comunicărilor prevăzute la art. 20.

2) a) Nici un oficiu național nu poate permite terților să aibă acces la cererea internațională, în afară de cererea sau autorizația solicitantului, cu excepția când următoarele cazuri intervin mai întâi:

- i) data publicării internaționale a cererii internaționale;
- ii) data primirii comunicării cererii internaționale în conformitate cu art. 20;
- iii) data primirii unei copii a cererii internaționale conform art. 22.

b) Subalineatul a) nu va putea împiedica un oficiu național să informeze terți ca el a fost desemnat sau să publice acest fapt. O atare informație sau publicație nu poate, totuși, să conțină decât indicațiile următoare: identificarea oficiului receptor, numele solicitantului, data depozitului internațional, numărul cererii internaționale și titlul invenției.

c) Subalineatul a) nu va putea împiedica un oficiu desemnat să permită autorităților judiciare să aibă acces la cererea internațională.

3) Alin. 2) a) se aplică oricărui oficiu receptor, în afară de transmișorile prevăzute la art. 12.1).

4) În sensul prezentului articol, prin expresia a avea acces se înțeleg orice mijloace prin care terții pot lua cunoștința și cuprinde deci comunicarea individuală și publicația generală; totuși, nici un oficiu național nu poate publica o cerere internațională sau traducerea sa înainte de publicarea internațională sau înainte de expirarea termenului de 20 de luni, care se socotește de la data priorității, dacă publicarea internațională n-a avut loc la expirarea acestui termen.

Capitolul 2

Examinarea preliminară internațională

Articolul 31

Cererea de examinare preliminară internațională

1) La cererea solicitantului, cererea internațională face obiectul unei examinări preliminare internaționale, în conformitate cu dispozițiile ce urmează și cu regulamentul de aplicare.

2) a) Oricare solicitant care, în sensul regulamentului de aplicare, domiciliază într-un stat contractant legat de cap. 2, sau este cetățeanul unui asemenea stat și a cărui cerere internațională a fost depusă la oficiul receptor al acestui stat, sau care lucrează pentru acest stat, poate prezenta o cerere de examinare preliminară internațională.

b) Adunarea uniunii poate să permită persoanelor autorizate să depună cereri internaționale, să prezinte cereri de examinare preliminară internațională, chiar dacă ele sînt domiciliate într-un stat necontractant sau nelegat prin cap. 2 sau sînt cetățeni ai unui asemenea stat.

3) Cererea de examinare preliminară internațională trebuie să fie făcută independent de cererea internațională. Ea trebuie să conțină indicațiile stabilite și trebuie să fie redactată în limba și în forma stabilite.

4) a) Cererea de examinare preliminară internațională trebuie să indice statul sau statele contractante în care solicitantul are intenția să utilizeze rezultatele examinării preliminare internaționale (state alese). State contractante adiționale pot fi alese ulterior. Alegerea nu se poate referi decît la statele contractante deja desemnate conform art. 4.

b) Solicitanții arătați în alin. 2) a) pot alege orice stat contractant legat prin cap. 2. Solicitanții arătați la alin. 2) b) nu pot alege decît statele contractante legate de cap. 2, care s-au declarat dispuse să fie alese de către asemenea solicitanți.

5) Cererea de examinare preliminară internațională necesită plata unor taxe în termenul stabilit.

6) a) Cererea de examinare preliminară internațională trebuie să fie prezentată administrației competente însărcinate cu examinarea preliminară internațională menționată la art. 32.

b) Orice alegere ulterioară trebuie prezentată biroului internațional.

7) Fiecare oficiu ales primește notificarea alegerii sale.

Articolul 32

Administrația însărcinată cu examinarea preliminară internațională

1) Examinarea preliminară internațională se efectuează de către administrația însărcinată cu examinarea preliminară internațională.

2) Pentru cererile de examinare preliminară internațională arătate la art. 31.2) a) și la art. 31.2) b), oficiul receptor sau, după caz, adunarea, precizează, conform dispozițiilor acordului încheiat între administrația sau administrațiile interesate însărcinate cu examinarea preliminară internațională și biroul internațional, acea sau acele administrații care vor fi competente pentru a proceda la examinarea preliminară internațională.

3) Dispozițiile art. 16.3) se aplică, mutatis mutandis, și administrațiilor însărcinate cu examinarea preliminară internațională.

Articolul 33

Examinarea preliminară internațională

1) Examinarea preliminară internațională are ca obiect să formuleze o opinie preliminară și fără angajament asupra problemei, dacă invenția a carei protecție este cerută pare să fie nouă, dacă implică o activitate inventivă (nu este evidentă) și dacă este susceptibilă de aplicare industrială.

2) În legătură cu examinarea preliminară internațională, invenția a carei protecție se cere este considerată ca nouă, dacă nu se regăsește anterior în stadiul tehnicii, astfel cum este definit în regulamentul de aplicare.

3) În legătură cu examinarea preliminară internațională, invenția a carei protecție se cere este considerată ca implicând o activitate inventivă dacă, ținînd seama de stadiul tehnicii astfel cum este definit în regulamentul de aplicare, ea nu este, la data pertinentă prescrisă, evidentă pentru un om de specialitate.

4) În legătură cu examinarea preliminară internațională, invenția a carei protecție se cere este considerată ca fiind susceptibilă de aplicare industrială, dacă, conform naturii sale, ea poate fi produsă sau utilizată (în sensul tehnologic) în orice gen de industrie. Termenul industrie trebuie înțeles în sensul cel mai larg, astfel cum este definit în Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale.

5) Criteriile care preced nu servesc decît în legătură cu examinarea preliminară internațională. Orice stat contractant poate aplica criterii suplimentare sau diferite pentru a decide dacă în acest stat invenția este brevetabilă sau nu.

6) Examinarea preliminară internațională trebuie să ia în considerare toate documentele citate în raportul de documentare internațională. Ea poate lua în considerare orice documente suplimentare considerate ca juste pentru cazul în speta.

Articolul 34

Procedura în cadrul administrației însărcinate cu examinarea preliminară internațională

1) Procedura în cadrul administrației însărcinate cu examinarea preliminară internațională este stabilită de prezentul tratat, de regulamentul de aplicare și de acordul încheiat de biroul internațional cu aceasta administrație, conform cu prezentul tratat și cu regulamentul de aplicare.

2) a) Solicitantul are dreptul să comunice, verbal sau în scris, cu administrația însărcinată cu examinarea preliminară internațională.

b) Solicitantul are dreptul sa modifice revendicarile, descrierea și desenele, în modul și în termenul stabilit, înainte de întocmirea raportului de examinare preliminară internațională. Modificările nu trebuie să depășească descrierea invenției care este cuprinsă în cererea internațională, așa cum a fost depusă.

c) Solicitantul primește de la administrația însărcinată cu examinarea preliminară internațională cel puțin un avis scris, cu excepția cazului când administrația apreciază ca toate condițiile următoare au fost îndeplinite:

i) invenția corespunde criteriilor prevăzute la art. 33.1);

ii) cererea internațională îndeplinește condițiile prezentului tratat și ale regulamentului de aplicare în măsura în care ele sînt verificate de către administrație;

iii) nu este cazul să se prezinte observații în sensul art. 35.2), ultima frază.

d) Solicitantul are dreptul sa răspundă la avizul scris.

3) a) Dacă administrația însărcinată cu examinarea preliminară internațională apreciază ca cererea internațională nu satisface condiția unității invenției, așa cum ea este definită în regulamentul de aplicare, ea poate invita pe solicitant, fie sa limiteze revendicarile de maniera sa satisfacă această condiție, fie sa plătească taxe adiționale.

b) Legislația națională a statului ales poate să prevadă ca, în cazul în care solicitantul limitează revendicarile în sensul subalineatului a), părțile cererii internaționale, care ca urmare a limitării nu fac obiectul unei examinări preliminare internaționale, sînt considerate ca retrase, în ceea ce privește efectele pentru acest stat, afară de cazul ca o taxa suplimentară a fost plătită de către solicitant oficiului național al statului respectiv.

c) Dacă solicitantul nu da urmare invitației menționate în subalineatul a) în termenul stabilit, administrația însărcinată cu examinarea preliminară internațională stabilește un raport de examinare preliminară internațională asupra părților cererii internaționale care au legătură cu ceea ce pare sa constituie invenția principală și face precizare asupra acestui fapt în raport. Legislația națională a statului ales poate prevedea ca, atunci când oficiul național al acestui stat apreciază ca justificată invitația administrației însărcinate cu examinarea preliminară internațională, părțile cererii internaționale care nu au legătură cu invenția principală sînt, în ceea ce privește efectele în acest stat, considerate ca retrase, în afară de cazul ca o taxa suplimentară a fost plătită de către solicitant acestui oficiu.

4) a) Dacă administrația însărcinată cu examinarea preliminară internațională apreciază:

i) ca cererea internațională are un obiect cu privire la care ea nu este ținută, conform regulamentului de aplicare, să efectueze o examinare preliminară internațională și decide în speta sa nu efectueze o asemenea examinare, sau,

ii) ca descrierea, revendicarile și desenele nu sînt clare, sau ca revendicarile nu se bazează de o maniera adecvată pe descriere, astfel ca o opinie valabilă nu poate fi formată cu privire la noutate, la activitatea inventivă (neevidentă) sau la aplicarea industrială a invenției a cărei protecție a fost cerută, administrația nu abordează problemele menționate în art. 33.1) și îi face cunoscut solicitantului această opinie motivată.

b) Dacă una dintre situațiile menționate în subalineatul a) nu exista decît cu privire la anumite revendicări sau în raport cu anumite revendicări, dispozițiile subalineatului a) nu se aplică decît în ce privește aceste revendicări.

Articolul 35

Raportul de examinare preliminară internațională

1) Raportul de examinare preliminară internațională este stabilit în termenul și în forma prevăzute.

2) Raportul de examinare preliminară internațională nu conține nici o afirmație în ceea ce privește problema dacă invenția a cărei protecție este cerută este sau pare să fie brevetabilă sau nu, în lumina unei anumite legislații naționale. Raportul afirmă, sub rezerva alin. 3), în legătură cu fiecare revendicare, dacă aceasta revendicare pare sa răspundă criteriilor de noutate, de activitate inventivă (neevidentă) și de aplicare industrială, astfel cum aceste criterii sînt definite referitor la examinarea preliminară internațională în articolul 33.1) la 4). Această afirmație trebuie să fie însoțită de enumerarea documentelor care par sa susțină concluzia afirmată și de toate explicațiile care se pot impune în speta. La această afirmație trebuie să fie adăugate alte observații prevăzute de către regulamentul de aplicare.

3) a) Dacă administrația însărcinată cu examinarea preliminară internațională apreciază, la stabilirea raportului de examinare preliminară internațională, ca oricare din situațiile menționate în art. 34.4) a) există, raportul face mențiune și indică motivele. El nu trebuie să conțină nici o declarație în sensul alin. 2).

b) Dacă există una din situațiile menționate în art. 34.4) b), raportul de examinare preliminară internațională conține, pentru revendicarile în speta, indicația prevăzută la subalineatul a), iar pentru alte revendicări, afirmația prevăzută la alin. 2).

Articolul 36

Transmiterea, traducerea și comunicarea raportului de examinare preliminară internațională

1) Raportul de examinare preliminară internațională împreună cu anexele stabilite este transmis solicitantului și biroului internațional.

2) a) Raportul de examinare preliminară internațională și anexele sale sînt traduse în limbile stabilite.

b) Orice traducere a raportului este pregătită de către biroul internațional sau sub răspunderea sa; orice traducere a anexelor sale este pregătită de către solicitant.

3) a) Raportul de examinare preliminară internațională împreună cu traducerea (astfel cum este stabilită) și anexele sale (în limba de origine) este comunicat de către biroul internațional fiecărui oficiu ales.

b) Traducerea anexelor este transmisă de către solicitant oficiilor alese, în termenul stabilit.

4) Art. 20.3) se aplică mutatis mutandis, copiilor oricărui document care este citat în raportul de examinare preliminară internațională și care n-a fost citat în raportul de documentare internațională.

Articolul 37

Retragerea cererii de examinare preliminară internațională sau a alegerilor

1) Solicitantul poate retrage, în total sau în parte, alegerile.

2) Dacă retragerea se referă la toate statele alese, cererea de examinare preliminară internațională este considerată ca retrasă.

3) a) Orice retragere trebuie să fie comunicată biroului internațional.

b) Biroul internațional notifica aceasta retragere oficiilor alese interesate și administrației interesate însărcinată cu examinarea preliminară internațională.

4) a) Sub rezerva subalineatului b), retragerea cererii de examinare preliminară internațională sau a alegerii unui stat contractant este considerată ca o retragere a cererii internaționale privind acest stat, dacă legislația națională a acestui stat nu dispune altfel.

b) Retragerea cererii de examinare preliminară internațională sau a alegerii nu este considerată ca o retragere a cererii internaționale dacă este efectuată înaintea expirării termenului aplicabil în conformitate cu art. 22; totuși, orice stat poate să prevadă în legislația sa națională că nu se va proceda astfel decât în cazul în care oficiul sau național primește, în termen, copia cererii internaționale, o traducere (astfel cum este stabilită) a cererii și taxa națională.

Articolul 38

Caracterul confidențial al examinării preliminare internaționale

1) În afară de cererea sau autorizarea solicitantului, biroul internațional și administrația însărcinată cu examinarea preliminară internațională nu pot permite, în nici un moment, unei persoane sau administrații - cu excepția oficiilor alese, după întocmirea raportului de examinare preliminară internațională - să aibă acces, în sensul și în condițiile art. 30.4), la dosarul care face obiectul examinării preliminare internaționale.

2) Sub rezerva alin. 1) al art. 36.1) și 3) și a art. 37.3) b), biroul internațional și administrația însărcinată cu examinarea preliminară internațională nu pot da, decât la cererea și cu autorizația solicitantului, informații referitoare la eliberarea sau refuzul de eliberare a unui raport de examinare preliminară internațională sau la retragerea sau menținerea cererii de examinare preliminară internațională sau la o alegere oarecare.

Articolul 39

Copii, traduceri și taxe pentru oficiile alese

1) a) Dacă alegerea unui stat contractant a fost efectuată înainte de expirarea a 19 luni cu începere de la data priorității, art. 22 nu se aplică acestui stat; solicitantul trimite fiecărui oficiu ales o copie a cererii internaționale (în afară de cazul când comunicarea arătată în art. 20 a avut deja loc) și o traducere (astfel cum este stabilită) a acestei cereri și îi plătește (când este cazul) taxa națională cel mai târziu la expirarea termenului de 25 de luni socotit de la data priorității.

b) Orice legislație națională poate să fixeze termene care expira după acela care figurează în subalineatul a) pentru îndeplinirea actelor menționate în respectivul subalineat.

2) Efectele prevăzute în art. 11.3) încetează în statul ales cu aceleași consecințe ca acelea care decurg din retragerea unei cereri naționale în acest stat, dacă solicitantul nu îndeplinește actele menționate în alin. 1) a) în termenul aplicabil conform alin. 1 a) sau b).

3) Orice oficiu ales poate să mențină efectele prevăzute în art. 11.3), chiar dacă solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. 1) a) sau b).

Articolul 40

Suspendarea examinării naționale și a altor proceduri

1) În cazul în care alegerea unui stat contractant se efectuează înainte de expirarea a 19 luni socotite de la data priorității, art. 23 nu se aplică acestui stat, iar oficiul sau național sau oricare oficiu care lucrează pentru acest stat nu efectuează examinarea și nu se angajează nici o procedură referitoare la cererea internațională, sub rezerva alin. 2), mai înainte de expirarea termenului aplicabil conform art. 39.

2) Cu toate dispozițiile alin. 1), la cererea expresă a solicitantului, orice oficiu ales poate, în orice moment, să procedeze la examinare și să angajeze orice procedură referitoare la cererea internațională.

Articolul 41

Modificarea revendicărilor, a descrierii și a desenelor la oficiile alese

- 1) Solicitantul trebuie să aibă posibilitatea să modifice revendicarile, descrierea și desenele, în termenul stabilit, la fiecare oficiu ales. Nici un oficiu nu poate elibera un brevet, nici să refuze să-l elibereze mai înainte de expirarea acestui termen, afară de cazul când există acordul expres al solicitantului.
- 2) Modificările nu trebuie să depășească descrierea invenției care figurează în cererea internațională, astfel cum ea a fost depusă, cu excepția cazului când legislația națională a statului ales o permite în mod expres.
- 3) Modificările trebuie să fie conforme cu legislația națională a statului ales pentru toate problemele care nu sînt reglementate în prezentul tratat sau în regulamentul de aplicare.
- 4) În cazul în care oficiul ales cere o traducere a cererii internaționale, modificările trebuie stabilite în limba în care s-a făcut traducerea.

Articolul 42

Rezultatele examinării naționale efectuată de oficiile alese

Oficiile alese, primind raportul de examinare preliminară internațională, nu pot să ceară solicitantului ca el să le trimită copii de pe documentele în legătură cu examinarea referitoare la aceeași cerere internațională în toate celelalte oficii alese, sau ca el să le remită informații referitoare la conținutul unor asemenea documente.

Capitolul 3

Dispoziții comune

Articolul 43

Documentarea referitoare la anumite titluri de protecție

Conform regulamentului de aplicare, solicitantul poate indica ca cererea sa internațională tinde la eliberarea unui certificat de autor de invenție, a unui certificat de utilitate sau a unui model de utilitate și nu a unui brevet, sau eliberarea unui brevet sau certificat adițional, a unui certificat de autor de invenție adițional sau a unui certificat de utilitate adițional, în orice stat desemnat sau ales a cărui legislație prevede eliberarea de certificate de autor de invenție, de certificate de utilitate, de modele de utilitate, de brevete sau certificate adiționale, de certificate de autor de invenție adiționale sau de certificate de utilitate adiționale: efectele decurgînd din aceasta indicație sînt determinate de alegerea efectuată de către solicitant. În legătură cu prezentul articol și cu regulile din regulamentul de aplicare referitoare la acest articol, art. 2 ii) nu se aplică.

Articolul 44

Documentarea referitoare la două titluri de protecție

Pentru orice stat desemnat sau ales a cărui legislație permite ca o cerere care tinde la eliberarea unui brevet sau unui alt titlu de protecție dintre cele menționate în art. 43 să poată, de asemenea, să vizeze un altul din aceste titluri de protecție, solicitantul poate să indice, în conformitate cu regulamentul de aplicare, cele două titluri de protecție pe care el cere să se elibereze; efectele care decurg sînt determinate de indicațiile solicitantului. În legătură cu prezentul articol, art. 2 ii) nu se aplică.

Articolul 45

Tratat de brevet regional

- 1) Orice tratat care prevede eliberarea unui brevet regional (tratată de brevet regional) și care da dreptul persoanelor autorizate de art. 9 de a înregistra cereri internaționale, să depună cereri pentru eliberarea de brevete regionale, poate stipula ca cererile internaționale, conținînd desemnarea sau alegerea unui stat parte în același timp la un tratat regional și la prezentul tratat, pot fi depuse în vederea eliberării de brevete regionale.
- 2) Legislația națională a unui asemenea stat desemnat sau ales poate prevedea că orice desemnare sau alegere a statului respectiv în cererea internațională va fi considerată ca o indicație ca solicitantul dorește să obțină un brevet regional, în conformitate cu tratatul de brevet regional.

Articolul 46

Traducerea incorectă a cererii internaționale

Dacă, din cauza traducerii incorecte a unei cereri internaționale, întinderea unui brevet eliberat ca urmare a acestei cereri depășește întinderea cererii internaționale, din limba sa de origine, autoritățile competente ale statului contractant în cauza pot să limiteze în consecință și în mod retroactiv întinderea brevetului și să declare ca el este nul și neavenit, în măsura în care întinderea sa depășește cererea internațională din limba de origine.

Articolul 47

Termene

- 1) Calculul termenelor prevăzute în prezentul tratat este stabilit în regulamentul de aplicare.
- 2) a) Toate termenele stabilite în cap. 1 și 2 ale prezentului tratat pot fi modificate prin decizia statelor contractante, în afară de revizuirile, potrivit cu art. 60.
 - b) Decizia este luată de adunare sau prin vot prin corespondență și trebuie să fie unanimă.
 - c) Detaliile procedurii sînt stabilite în regulamentul de aplicare.

Articolul 48

Intirzieri la respectarea unor termene

1) În cazul cînd un termen stabilit în prezentul tratat sau în regulamentul de aplicare nu este respectat din cauza întreruperii serviciilor poștale, a pierderii sau intirzierii inevitabile din partea curierului, acest termen este considerat ca respectat în cazurile precizate în regulamentul de aplicare, însă sub rezerva îndeplinirii condițiilor de proba și alte condiții prescrise în regulament.

2) a) Orice stat contractant, în ceea ce îl privește, trebuie să admită orice întîrziere referitoare la nerespectarea termenelor care sînt admise în legislația sa națională.

b) Orice stat contractant, în ceea ce îl privește, poate să admită orice întîrziere în respectarea unui termen, pentru alte motive decît cele care figurează la subalineatul a).

Articolul 49

Dreptul de a profesa pe lîngă administrațiile internaționale

Orice avocat, agent de brevete sau altă persoană avînd dreptul sa profeseze pe lîngă oficiile naționale la care a fost depusa cererea internațională are dreptul ca, în ceea ce privește aceasta cerere, sa profeseze pe lîngă biroul internațional, administrația competența însărcinată cu documentarea internațională și administrația competența însărcinată cu examinarea preliminară internațională.

Capitolul 4 Servicii tehnice

Articolul 50

Servicii de informare din brevete

1) Biroul internațional poate furniza servicii (denumite în prezentul articol servicii de informare), pentru informații tehnice și alte informații pertinente de care dispune, pe baza documentelor publicate, în special din brevete și din cereri publicate.

2) Biroul internațional poate furniza aceste informații fie direct, fie prin intermediul uneia sau mai multor administrații însărcinate cu documentarea internațională sau prin alte administrații specializate, naționale sau internaționale cu care el ar putea încheia acorduri.

3) Serviciile de informare funcționează în așa mod încît sa usureze, în special pentru statele contractante care sînt tari în curs de dezvoltare, achiziționarea de cunoștințe tehnice și tehnologice, inclusiv "know-how", publicate ca disponibile.

4) Serviciile de informare pot fi obținute de către guvernele statelor contractante, de către cetățenii lor sau de către persoanele domiciliat pe teritoriul lor. Adunarea uniunii poate decide lărgirea acestor servicii la alți interesați.

5) a) Orice serviciu furnizat guvernelor statelor contractante trebuie să fie făcut la prețul de cost; totuși, pentru guvernele statelor contractante care sînt tari în curs de dezvoltare, serviciul este furnizat la un preț mai mic, în caz ca diferența poate fi acoperită prin beneficiile realizate asupra prestării de servicii la alți destinatari decît ai guvernelor statelor contractante sau prin mijloacele menționate în art. 51.4).

b) Prețul de cost arătat în subalineatul a) se înțelege ca fiind cheltuielile care se adauga la cele pe care oficiul național sau administrația însărcinată cu documentarea internațională trebuie să le angajeze astfel ca să se achite de obligațiile lor.

6) Detaliile referitoare la aplicarea prezentului articol sînt reglementate de deciziile adunării și de propunerile grupelor de lucru pe care acesta le va putea institui în acest scop, în limitele stabilite de adunare.

7) Adunarea recomanda și alte moduri de finanțare pentru completarea celor prevăzute în alin. 5), dacă ea apreciază ca este necesar.

Articolul 51

Asistența tehnică

1) Adunarea stabilește un comitet de asistență tehnică (denumit în prezentul articol comitetul).

2) a) Membrii comitetului sînt aleși dintre statele contractante astfel ca să se asigure o reprezentare convenabilă țărilor în curs de dezvoltare.

b) Din proprie inițiativă sau la cererea comitetului, directorul general invita reprezentanții organizațiilor interguvernamentale care se ocupa de asistența tehnică pentru țările în curs de dezvoltare sa ia parte la lucrările comitetului.

3) a) Comitetul are ca misiune organizarea și supravegherea asistenței tehnice acordate statelor contractante, care sînt tari în curs de dezvoltare, astfel ca sistemul lor de brevete să se dezvolte fie la nivel național, fie la nivel regional.

b) Asistența tehnică cuprinde în special formarea de specialiști, punerea la dispoziție de experți și furnizarea de echipament în scopuri de demonstrație și de funcționare.

4) În vederea finanțării de proiecte care intră în cadrul prezentului articol, biroul internațional se străduiește să încheie acorduri, pe de o parte cu organizații internaționale de finanțare și cu organizații interguvernamentale, în special cu Organizația Națiunilor Unite, precum și cu instituțiile specializate ale Națiunilor Unite competente în materie de asistență tehnică, precum și cu guvernele statelor beneficiare de asistență tehnică.

5) Detaliile referitoare la aplicarea prezentului articol sînt reglementate de deciziile adunării și de propunerile grupelor de lucru, pe care le va putea institui în acest scop și în limitele stabilite de adunare.

Articolul 52

Legătură cu alte dispoziții ale tratatului

Nici o dispoziție a prezentului capitol nu afectează dispozițiile financiare care figurează în alte capitole ale prezentului tratat. Aceste dispoziții nu sînt aplicabile prezentului capitol.

Capitolul 5

Dispozițiile administrative

Articolul 53

Adunarea

1) a) Adunarea cuprinde statele contractante, sub rezerva art. 57.8).

b) Guvernul fiecărui stat contractant este reprezentat de un delegat, care poate fi asistat de supleanți, consilieri și experți.

2) a) Adunarea:

i) rezolva orice chestiune privind menținerea și dezvoltarea uniunii și aplicarea prezentului tratat;

ii) se achită de obligațiile ce-i sînt expres atribuite prin alte dispoziții ale prezentului tratat;

iii) da biroului internațional directive privind pregătirea de conferințe de revizuire;

iv) examinează și aproba rapoartele și activitățile directorului general referitoare la uniune și îi da toate directivele necesare cu privire la chestiunile de competență uniunii;

v) examinează și aproba rapoartele și activitățile comitetului executiv stabilit în conformitate cu alin. 9) și îi da directive;

vi) hotărăște programul, adopta bugetul trienal al uniunii și aproba încheierea conturilor;

vii) adopta regulamentul financiar al uniunii;

viii) creează comitete și grupe de lucru, pe care le socotește utile realizării obiectivelor uniunii;

ix) decide care sînt statele necontractante și care sînt organizațiile interguvernamentale și internaționale neguvernamentale care pot fi admise la reuniunile sale în calitate de observatori, sub rezerva alin. 8);

x) întreprinde orice acțiune propice în vederea atingerii obiectivelor uniunii și se achită de alte sarcini utile în cadrul prezentului tratat.

b) Adunarea statuează, după ce a luat cunoștința de avizul comitetului de coordonare al organizației, asupra chestiunilor care interesează, de asemenea, alte uniuni administrate de către organizație.

3) Un delegat nu poate reprezenta decît un singur stat și nu poate vota decît în numele acestuia.

4) Fiecare stat contractant dispune de un vot.

5) a) Jumătate din numărul statelor contractante constituie cvorumul.

b) Dacă acest cvorum nu a fost atins, adunarea poate lua decizii; totuși, aceste decizii, cu excepția celor care se referă la procedura, nu devin executorii decît dacă cvorumul și majoritatea cerută au fost atinse prin votul prin corespondență, prevăzut în regulamentul de aplicare.

6) a) Deciziile adunării sînt luate cu majoritatea de două treimi din voturile exprimate, sub rezerva art. 47.2) b), 58.2) b), 58.3) și 61.2) b).

b) Abținerea nu este considerată ca un vot.

7) Dacă este vorba de chestiuni care interesează exclusiv statele legate de cap. 2, orice referire la statele contractante care figurează în alin. 4), 5) și 6) este considerată ca aplicindu-se numai statelor legate de cap. 2.

8) Orice organizație interguvernamentală numită atît ca administrație însărcinată cu documentarea internațională sau ca administrație însărcinată cu examinarea preliminară internațională este admisă în calitate de observator la reuniunile adunării.

9) Atunci cînd numărul statelor contractante va depăși patruzeci, adunarea va stabili un comitet executiv. Orice referire făcută în prezentul tratat sau în regulamentul de aplicare la comitetul executiv este în funcție de data cînd acest comitet va fi stabilit.

10) Pînă la stabilirea comitetului executiv, adunarea se pronunță asupra problemelor și bugetelor anuale pregătite de către directorul general, în limitele programului și bugetului trienal.

11) Pînă la stabilirea comitetului executiv, adunarea se reunește o dată pe an în sesiunea ordinară, la convocarea directorului general și, în afară de cazuri excepționale, în aceeași perioadă și în același loc cu comitetul de coordonare al organizației.

b) După stabilirea comitetului executiv adunarea se va reuni o dată la 3 ani în sesiune ordinară, la convocarea directorului general, și, în afară de cazuri excepționale, în aceeași perioadă și în același loc cu adunarea generală a organizației.

c) Adunarea se reunește în sesiune extraordinară la convocarea adresată de directorul general, la cererea comitetului executiv sau la cererea unui sfert din statele semnatare.

12) Adunarea adoptă regulamentul sau interior.

Articolul 54

Comitetul executiv

1) Atunci când adunarea va stabili un comitet executiv, el va fi supus următoarelor dispoziții.

2) a) Sub rezerva art. 57.8), comitetul executiv cuprinde statele alese de către adunare dintre statele membre ale acesteia.

b) Guvernul fiecărui stat membru al comitetului executiv este reprezentat de un delegat, care poate fi asistat de supleanți, de consilieri și de experți.

3) Numărul statelor membre ale comitetului executiv corespunde un sfert din numărul statelor membre ale adunării. În calculul locurilor, după împărțirea la patru, restul nu este luat în considerare.

4) La alegerea membrilor comitetului executiv, adunarea ține cont de o repartitie geografică echitabilă.

5) a) Membrii comitetului executiv sînt în funcție cu începere de la încheierea sesiunii adunării în care au fost aleși și pînă la termenul următoarei sesiuni ordinare a adunării.

b) Membrii comitetului executiv pot fi aleși în limita maxima de două treimi dintre ei.

c) Adunarea reglementează modalitatea alegerii și realegerii eventuale a membrilor comitetului executiv.

6) a) Comitetul executiv:

i) pregătește proiectul ordinii de zi a adunării;

ii) supune adunării propunerile referitoare la proiectele de program și de buget trienal al uniunii pregătite de către directorul general;

iii) se pronunță în limitele programului și bugetului trienal asupra programelor și bugetelor anuale pregătite de directorul general;

iv) supune adunării rapoartele periodice ale directorului general și rapoartele anuale de verificare a conturilor, cu comentariile corespunzătoare;

v) ia toate măsurile utile în vederea executării programului uniunii de către directorul general, în conformitate cu deciziile adunării și ținînd seama de circumstanțele survenite între doua sesiuni ordinare ale adunării;

vi) se achită de orice alte obligații care îi sînt atribuite în cadrul prezentului tratat.

b) Comitetul executiv statuează asupra chestiunilor care interesează în mod egal alte uniuni administrate de organizație, după ce a luat cunoștința de avizul comitetului de coordonare al organizației.

7) a) Comitetul executiv se reunește o dată pe an în sesiune ordinară, la convocarea directorului general, pe cît posibil în aceeași perioadă și în același loc cu comitetul de coordonare al organizației.

b) Comitetul executiv se reunește în sesiune extraordinară, la convocarea adresată de către directorul general, fie la inițiativa acestuia, fie la cererea președintelui sau sau a unui sfert din membrii săi.

8) a) Fiecare stat membru al comitetului executiv dispune de un vot.

b) Jumătate din statele membre ale comitetului executiv constituie cvorumul.

c) Deciziile sînt luate prin majoritatea simplă a voturilor exprimate.

d) Abținerea nu este considerată ca un vot.

e) Un delegat nu poate reprezenta decît un stat și nu poate vota decît în numele acestuia.

9) Statele contractante care nu sînt membre ale comitetului executiv sînt admise la reuniunile sale în calitate de observatori, ca și orice alte organizații interguvernamentale numite atît ca administrație însărcinată cu documentarea internațională sau ca administrație însărcinată cu examinarea preliminară internațională.

10) Comitetul executiv adoptă regulamentul sau interior.

Articolul 55

Biroul internațional

1) Lucrările administrative ce incumbă uniunii sînt asigurate de către biroul internațional.

2) Biroul internațional asigură secretariatul diverselor organe ale uniunii.

3) Directorul general este cel mai înalt funcționar al uniunii și o reprezintă.

4) Biroul internațional publică o revistă și alte publicații indicate de regulamentul de aplicare sau de către adunare.

5) Regulamentul de aplicare precizează serviciile pe care oficiile naționale trebuie să le acorde în scopul de a ajuta biroul internațional, administrațiile însărcinate cu documentarea internațională și administrațiile însărcinate cu examinarea preliminară internațională pentru îndeplinirea lucrărilor prevăzute în prezentul tratat.

6) Directorul general și orice membru al personalului indicat de către el iau parte la reuniunile adunării, ale comitetului executiv și ale oricărui alt comitet sau grupa de lucru stabilită pentru aplicarea prezentului tratat sau a regulamentului de aplicare, însă fără drept de vot. Directorul general sau un membru al personalului indicat de către el este din oficiu secretar al acestor organe.

7) a) Biroul internațional pregătește conferințele de revizuire conform directivelor adunării și în colaborare cu comitetul executiv.

b) Biroul internațional poate consulta organizații interguvernamentale sau internaționale neguvernamentale asupra pregătirii conferințelor de revizuire.

c) Directorul general și persoanele stabilite de el iau parte, fără drept de vot, la deliberări în conferințele de revizuire.

8) Biroul internațional execută orice alte lucrări care îi sînt atribuite.

Articolul 56

Comitetul de cooperare tehnica

1) Adunarea stabilește un comitet de cooperare tehnica (denumit în prezentul articol comitetul).

2) a) Adunarea stabilește compunerea comitetului și îi numește membrii, ținînd seama de o reprezentare echitabilă a țărilor în curs de dezvoltare.

b) Administrațiile însărcinate cu documentarea internațională sau cu examinarea preliminară internațională sînt "ex officio" membri ai comitetului. Cînd o asemenea administrație este un oficiu național al unui stat contractant, acesta nu poate avea altă reprezentare în comitet.

c) Dacă numărul statelor contractante o permite, numărul total al membrilor comitetului este superior dublului numărului membrilor "ex officio".

d) Directorul general, din propria sa inițiativă sau la cererea comitetului, invită reprezentanții organizațiilor interesate să ia parte la discuțiile care-i interesează.

3) Comitetul are drept scop să contribuie prin avize și recomandări:

i) la ameliorarea continuă a serviciilor prevăzute prin prezentul tratat;

ii) la realizarea, atît timp cît sînt mai multe administrații însărcinate cu documentarea internațională și mai multe administrații însărcinate cu examinarea preliminară internațională, ca documentarea și metodele lor de lucru să fie cît mai uniforme posibil și ca rapoartele lor să fie uniforme și de cea mai înaltă calitate;

iii) la invitația adunării sau a comitetului executiv să rezolve problemele tehnice speciale puse de instituirea unei singure administrații însărcinate cu documentarea internațională.

4) Orice stat contractant și orice organizație internațională interesată pot să sesizeze comitetul, în scris, asupra problemelor de competență sa.

5) Comitetul poate transmite avizele și recomandările sale directorului general sau, prin intermediul acestuia, adunării, comitetului executiv, tuturor administrațiilor însărcinate cu documentarea internațională sau cu examinarea preliminară internațională sau numai unora dintre ele și tuturor oficiilor receptoare sau numai unora dintre ele.

6) a) Directorul general transmite, în toate cazurile, comitetului executiv textele tuturor avizelor și recomandărilor comitetului. El poate să anexeze comentariile sale.

b) Comitetul executiv poate exprima opiniile sale în privința oricărui aviz sau recomandare sau oricărei alte activități a comitetului și poate invita pe acesta din urmă să studieze problemele ținînd de competența sa și să facă un raport asupra obiectului lor. Comitetul executiv poate să supună adunării, cu comentarii corespunzătoare, avizele, recomandările și rapoartele comitetului.

7) Pînă la stabilirea comitetului executiv, referințele acestuia din urmă care figurează la alin. 6) sînt considerate ca referindu-se la adunare.

8) Adunarea hotărăște detaliile referitoare la procedura comitetului.

Articolul 57

Finanțe

1) a) Uniunea are un buget.

b) Bugetul uniunii cuprinde veniturile și cheltuielile proprii ale uniunii, precum și contribuția sa la bugetul cheltuielilor comune uniunilor administrate de către organizație.

c) Sînt considerate cheltuieli comune uniunilor cheltuielile care nu sînt atribuite exclusiv uniunii sau uneia ori mai multor uniuni administrate de către organizație. Partea uniunii din aceste cheltuieli comune este proporțională interesului pe care aceste cheltuieli îl reprezintă pentru ea.

2) Bugetul uniunii este stabilit ținînd seama de exigențele de coordonare cu bugetele altor uniuni administrate de către organizație.

3) Sub rezerva alin. 5), bugetul uniunii este finanțat de următoarele resurse:

i) taxele și sumele datorate pentru serviciile acordate de biroul internațional în numele uniunii;

ii) prețul vânzării publicațiilor biroului internațional privind uniunea și drepturile aferente la aceste publicații;

iii) donațiile, legatele și subvențiile;

iv) chiriile, dobinzile și alte diverse venituri.

4) Totalul taxelor și sumelor datorate biroului internațional, precum și prețul vânzării publicațiilor sale, fiind fixate în așa fel ca să acopere în mod normal toate cheltuielile biroului internațional prin administrarea prezentului tratat.

5) a) Dacă un exercițiu bugetar se încheie cu un deficit, statele membre, sub rezerva subalineatelor b) și c), plătesc contribuții pentru acoperirea acestui deficit.

b) Adunarea determină contribuția fiecărui stat contractant, ținând seama de numărul de cereri internaționale care au parvenit de la fiecare dintre ele în cursul anului considerat.

c) Dacă deficitul poate fi acoperit provizoriu în total sau în parte prin alte mijloace, adunarea poate decide să-l raporteze și să nu ceară contribuții statelor contractante.

d) Dacă situația financiară a uniunii permite, adunarea poate decide ca orice contribuții plătite în conformitate cu subalineatul a) să fie restituite statelor contractante care le-au plătit.

e) Dacă un stat contractant nu a plătit contribuția sa în conformitate cu subalineatul b) într-un termen de 2 ani socotiți de la data când era exigibilă, în virtutea deciziei adunării, el nu poate să-și exercite dreptul sau de vot în nici unul dintre organele uniunii. Totuși, oricare organ al uniunii poate autoriza un asemenea stat să-și conserve exercițiul dreptului sau de vot în cadrul organului respectiv atât timp cât acesta din urmă apreciază că întârzierea rezultă din circumstanțe excepționale și inevitabile.

6) În cazul în care bugetul nu a fost adoptat înaintea unui nou exercițiu, bugetul anului precedent este reconsiderat conform modalităților prevăzute de către regulamentul financiar.

7) a) Uniunea posedă un fond de rulment constituit printr-un vărsămînt unic efectuat de către fiecare stat contractant. Dacă fondul devine insuficient, adunarea ia măsurile necesare pentru mărirea lui. Dacă o parte a acestui fond nu mai este necesară, aceasta parte este restituită statelor contractante.

b) Totalul varsămîntului inițial al fiecărui stat contractant la fondul precizat sau participarea sa la mărirea acestuia este fixată de către adunare pe baza principiilor asemănătoare celor prevăzute în alin. 5. b).

c) Modalitățile de vărsămînt sînt determinate de către adunare la propunerea directorului general și după avizul comitetului de coordonare al organizației.

d) Orice rambursare este proporțională cu sumele vărsate de către fiecare stat contractant, ținînd cont de datele acestor vărsăminte.

8) a) Acordul asupra sediului încheiat cu statul pe al cărui teritoriu organizația își are sediul prevede că acest stat acordă avansuri, în caz ca fondurile de rulment sînt insuficiente. Valoarea acestor avansuri și condițiile în care ele sînt acordate fac obiectul unor acorduri separate între statul în cauză și organizație, în fiecare caz. Atîta vreme cît este ținut să acorde avansuri, acest stat dispune "ex officio" de un loc în adunare și în comitetul executiv.

b) Statul arătat în subalineatul a) și organizația au fiecare dreptul să denunțe angajamentul de a acorda avansuri prin notificare scrisă. Denunțarea are efect la împlinirea a 3 ani de la sfîrșitul anului în cursul căruia a fost comunicată.

9) Verificarea conturilor este asigurată de către unul sau mai multe dintre statele semnatare sau de către controlorii exteriori, în conformitate cu modalitățile prevăzute de regulamentul financiar. Cu consimțămîntul lor, ei sînt desemnați de către adunare.

Articolul 58

Regulamentul de aplicare

1) Regulamentul de aplicare anexat prezentului tratat conține reguli referitoare:

i) la chestiunile în legătură cu care prezentul tratat trimite expres la regulamentul de aplicare sau prevede în mod expres ca sînt sau vor face obiectul acestor dispoziții;

ii) la orice condiții, probleme sau proceduri de ordin administrativ;

iii) la orice detalii utile în vederea executării dispozițiilor prezentului tratat.

2) a) Adunarea poate modifica regulamentul de aplicare.

b) Sub rezerva alin. 3), modificările cer majoritatea de trei sferturi ale voturilor exprimate.

3) a) Regulamentul de aplicare precizează regulile care nu pot fi modificate decît:

i) prin decizie unanima, sau

ii) cu condiția ca un dezacord să nu fi fost manifestat de nici unul dintre statele contractante al cărui oficiu național funcționează ca administrație însărcinată cu documentarea internațională sau cu examinarea preliminară internațională, sau, atunci cînd o astfel de administrație este o organizație interguvernamentală, de care statul contractant membru al acestei organizații imputernicit de către alte state membre reunite în cadrul organismului competent al acestei organizații.

b) Pentru ca în viitor oricare dintre aceste reguli să poată fi sustrasă cerințelor indicate, trebuie să fie îndeplinite condițiile menționate în subalineatele a) i) sau a) ii), după caz.

c) Pentru ca în viitor o regulă oarecare să poată fi inclusă în una dintre categoriile menționate în subalineatul a), este necesar un consimțămînt unanim.

4) Regulamentul de aplicare prevede că directorul general stabilește instrucțiuni administrative sub controlul adunării.

5) În caz de contradicție între textul tratatului și al regulamentului de aplicare, textul tratatului este valabil.

Capitolul 6

Diferende

Articolul 59

Diferende

Sub rezerva art. 64.5), orice diferend între două sau mai multe state contractante privind interpretarea sau aplicarea prezentului tratat și al regulamentului de aplicare care nu va fi reglementat pe cale de negociere va putea fi adus de către unul dintre statele în cauză, înaintea Curții Internaționale de Justiție, pe cale de cerere, potrivit Statutului Curții, în afară de cazul ca statele în cauză nu convin asupra unui alt mod de reglementare. Biroul internațional va fi informat de către statul contractant petionar asupra diferendului supus Curții și va înștiința celelalte state contractante despre aceasta.

Capitolul 7

Revizuire și modificări

Articolul 60

Revizuirea tratatului

1) Prezentul tratat poate fi supus la revizuri periodice, pe cale de conferințe speciale ale statelor contractante.

2) Convocarea unei conferințe de revizuire este decisa de către adunare.

3) Orice organizație interguvernamentală numita atât ca administrație însărcinată cu documentarea internațională, cât și ca administrație însărcinată cu examinarea preliminară internațională, este admisă în calitate de observator la orice conferință de revizuire.

4) Art. 53.5), 9) și 11), 54, 55.4) la 8), 56 și 57 pot fi modificate printr-o conferință de revizuire sau în conformitate cu dispozițiile art. 61.

Articolul 61

Modificarea unor dispoziții ale tratatului

1) a) Propuneri de modificare a art. 53.5), 9) și 11), 54, 55.4) la 8), 56 și 57 pot fi prezentate de orice stat membru al adunării, de comitetul executiv sau de directorul general.

b) Aceste propuneri sînt comunicate de către directorul general statelor contractante cu cel puțin 6 luni înainte de a fi supuse adunării spre examinare.

2) a) Orice modificare a articolelor arătate în alin. 1) este adoptată de adunare.

b) Pentru adoptare se cer trei sferturi din voturile exprimate.

3) a) Orice modificare a articolelor arătate în alin. 1) intră în vigoare la o luna după primirea de către directorul general a notificărilor scrise de acceptare, efectuate în conformitate cu regulile lor constituționale, din partea a trei sferturi a statelor ce erau membre ale adunării în momentul cînd modificarea a fost adoptată.

b) Orice modificare a acestor articole astfel acceptate leagă toate statele membre ale adunării, din momentul în care modificarea intră în vigoare; bineînțeles ca orice modificare care mărește obligațiile financiare ale statelor contractante nu leagă decît pe acelea care au notificat acceptarea modificării.

c) Orice modificare acceptată în conformitate cu subalineatul a) leagă toate statele care devin membre ale adunării după data la care modificarea a intrat în vigoare conform subalineatului a).

Capitolul 8

Clauze finale

Articolul 62

Modalități conform cărora statele pot deveni părți la tratat

1) Orice stat membru al Uniunii internaționale pentru protecția proprietății industriale poate deveni parte la prezentul tratat prin:

i) semnarea tratatului, urmată de depunerea unui instrument de ratificare, sau

ii) depunerea unui instrument de adeziune.

2) Instrumentele de ratificare sau de adeziune sînt depuse la directorul general.

3) Dispozițiile art. 24 al Actului de la Stockholm al Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale se aplică prezentului tratat.

4) Alin. 3) nu ar putea în nici un caz să fie interpretat ca implicînd recunoașterea sau acceptarea tacită de oricare dintre statele contractante a situației de fapt pentru oricare teritoriu la care prezentul tratat este aplicabil de către un alt stat contractant, în virtutea alin. 3).

Articolul 63

Intrarea în vigoare a tratatului

1) a) Sub rezerva dispozițiilor alin. 3), prezentul tratat intră în vigoare la împlinirea a 3 luni după ce opt state au depus instrumentele lor de ratificare sau de adeziune, cu condiția ca cel puțin patru dintre aceste state să îndeplinească una dintre următoarele condiții:

- i) numărul cererilor depuse în statul în cauză este peste patruzeci de mii, potrivit statisticilor anuale cele mai recente publicate de către biroul internațional;
- ii) cetățenii statului în cauză sau persoanele domiciliat în acest stat au depus într-o țară străină cel puțin o mie de cereri, potrivit statisticilor anuale cele mai recente publicate de către biroul internațional;
- iii) oficiul național al statului în cauză a primit de la cetățenii unor țări străine sau de la persoane domiciliat în aceste state cel puțin zece mii de cereri, potrivit statisticilor anuale cele mai recente publicate de către biroul internațional.

b) În sensul prezentului paragraf, expresia cereri nu include cererile de modele de utilitate.

2) Sub rezerva alin. 3), orice stat care nu devine parte a prezentului tratat în momentul intrării sale în vigoare conform alin. 1) este legat de prezentul tratat la împlinirea a 3 luni de la data la care a depus instrumentul sau de ratificare sau de aderare.

3) Dispozițiile cap. 2 și regulile corespunzătoare ale regulamentului de aplicare anexat la prezentul tratat nu sînt totuși aplicabile decît de la data cînd trei state care au îndeplinit cel puțin una dintre condițiile enumerate în alin. 1) au devenit părți ale prezentului tratat, fără să fi declarat, conform art. 64. 1), că nu înțeleg să fie legate de dispozițiile cap. 2. Aceasta data nu poate totuși să fie anterioară datei de intrare în vigoare, conform alin. 1).

Articolul 64

Rezerve

1) a) Orice stat poate să declare că nu este legat de dispozițiile cap. 2.

b) Statele care fac o declarație conform subalineatului a) nu sînt legate de dispozițiile cap. 2 și de dispozițiile corespunzătoare din regulamentului de aplicare.

2) a) Orice stat care nu a făcut o declarație în conformitate cu alin. 1. a) poate declara ca:

i) nu este legat de dispozițiile art. 39. 1), privind remiterea unei copii a cererii internaționale și a unei traduceri a acesteia, astfel cum ea este cerută;

ii) obligația de suspendare a tratamentului național care figurează în art. 40 nu împiedică publicarea sa de către oficiul sau național sau prin intermediul acestuia din urmă, a cererii internaționale sau a unei traduceri a acesteia, fiind totuși înțeles ca acest stat nu este dispensat de obligațiile prevăzute în art. 30 și 38.

b) Statele care au procedat la o atare declarație nu sînt legate în consecința.

3) a) Orice stat poate să declare, în ceea ce-l privește, ca publicarea internațională a cererilor sale internaționale nu este cerută de el.

b) Cînd, după expirarea unui termen de 18 luni începînd de la data priorității, cererea internațională nu comportă desemnarea statelor care au făcut declarații conform subalineatului a), cererea internațională nu este publicată, conform art. 21. 2).

c) În cazul aplicării dispozițiilor subalineatului b), cererea internațională este totuși publicată de către biroul internațional:

i) la cererea solicitantului, conform regulamentului de aplicare;

ii) cînd o cerere națională sau un brevet bazat pe o cerere internațională sînt publicate de către oficiul național al oricărui stat desemnat care a făcut o declarație conform subalineatului a) sau în numele unui asemenea oficiu, la scurt timp după aceasta publicare, dar cît mai curînd după împlinirea a 18 luni de la data priorității.

4) a) Orice stat a cărui legislație națională recunoaște brevetelor sale un efect asupra stadiului tehnicii, ținînd seama de o dată anterioară celei de la publicare, dar nu asimilează, cu privire la stadiul tehnicii, data priorității revendicată conform Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale cu data depozitului efectiv în acest stat poate să declare ca depozitul unei cereri internaționale în afară teritoriului sau nu este asimilat, în legătură cu stadiul tehnicii, cu depozitul efectiv pe teritoriul sau.

b) Orice stat care face declarația menționată în subalineatul a) nu va fi legat de art. 11.3) în această măsură.

c) Orice stat care face declarația menționată în subalineatul a) trebuie să declare, în același timp, în scris, condițiile și data de la care efectul oricărei cereri internaționale se produce pe teritoriul sau. Aceasta declarație poate să fie modificată oricînd prin notificarea adresată directorului general.

5) Orice stat poate să declare că nu se considera legat de art. 59. În ceea ce privește diferențele între un stat contractant care a făcut o asemenea declarație și un alt stat contractant, dispozițiile art. 59 nu sînt aplicabile.

6) a) Orice declarație făcută în conformitate cu prezentul articol trebuie să fie în scris. Ea poate fi făcută la semnarea prezentului tratat, la depunerea instrumentului de ratificare sau de aderare sau, cu excepția cazului

arătat în alin. 5), ulterior, prin notificare adresată directorului general. În cazul acestei notificări, declarația produce efect la împlinirea a 6 luni de la data primirii ei de către directorul general și nu afectează cererile internaționale depuse înainte de expirarea acestei perioade de 6 luni.

b) Orice declarație făcută în conformitate cu prezentul articol poate să fie retrasă oricând prin notificare adresată directorului general. O asemenea retragere devine efectivă la împlinirea a 3 luni de la data primirii notificării de către directorul general și, în cazul unei retrageri a declarației conform alin. 3), nu afectează cererile internaționale depuse înaintea expirării acestei perioade de 3 luni.

7) Nici o rezervă în afară de cele autorizate prin alin. 1) la 5) nu este admisă în prezentul tratat.

Articolul 65

Aplicarea progresivă

1) Dacă acordul încheiat cu o administrație însărcinată cu documentarea internațională sau cu examinarea preliminară internațională prevede, cu titlu tranzitor, o limitare a numărului sau a tipurilor cererilor internaționale pe care aceasta administrație se angajează să le trateze, adunarea ia măsurile necesare pentru aplicarea progresivă a prezentului tratat și a regulamentului de aplicare la categorii determinate de cereri internaționale. Aceasta dispoziție este aplicabilă și cererilor de examinare de tip internațional, potrivit art. 15.5).

2) Adunarea fixează datele de la care, sub rezerva alin. 1), cererile internaționale pot fi depuse și cererile de examinare preliminară pot fi prezentate. Aceste date nu pot depăși 6 luni, după caz, de la intrarea în vigoare a prezentului tratat, conform dispozițiilor art. 63.1), sau de la aplicarea cap. 2, conform art. 63.3).

Articolul 66

Denunțarea

1) Orice stat contractant poate denunța prezentul tratat prin notificare adresată directorului general.

2) Denunțarea intră în vigoare la împlinirea a 6 luni de la data primirii notificării de către directorul general. Aceasta denunțare nu alterează efectele cererii internaționale în statul care a procedat la denunțare, dacă aceasta cerere a fost depusă înaintea expirării perioadei de 6 luni și, dacă statul în cauză a fost ales, alegerea a fost efectuată.

Articolul 67

Semnatura și limbile

1) a) Prezentul tratat este semnat într-un singur exemplar original în limbile franceză și engleză, cele două texte făcând deopotrivă dovadă.

b) Texte oficiale sînt stabilite de directorul general, după consultarea guvernelor interesate, în limbile germană, spaniolă, japoneză, portugheză și rusă, și în alte limbi pe care adunarea la va indica.

2) Prezentul tratat rămîne deschis spre semnare la Washington, pînă la 31 decembrie 1970.

Articolul 68

Funcții de depozitare

1) Exemplarul original al prezentului tratat, cînd nu mai este deschis spre semnare, este depus la directorul general.

2) Directorul general certifică și transmite două copii ale prezentului tratat și ale regulamentului de aplicare guvernelor tuturor statelor părți la Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale și, la cerere, guvernului oricărui alt stat.

3) Directorul general înregistrează prezentul tratat la Secretariatul Organizației Națiunilor Unite.

4) Directorul general certifică și transmite două copii ale oricăror modificări ale prezentului tratat și ale regulamentului de aplicare guvernelor statelor semnatare și, la cerere, guvernului oricărui stat.

Articolul 69

Notificări

Directorul general notifica guvernelor tuturor statelor părți la Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale:

- i)** semnăturile depuse conform art. 62;
- ii)** depunerea instrumentelor de ratificare și de aderare conform art. 62;
- iii)** data intrării în vigoare a prezentului tratat și data de la care cap. 2 este aplicabil în conformitate cu art. 63.3);
- iv)** declarațiile făcute potrivit art. 64.1) la 5);
- v)** retragerea declarațiilor efectuate în baza art. 64.6) b);
- vi)** denunțările primite conform art. 66;
- vii)** declarațiile făcute în virtutea art. 31.4).

Făcut la Washington la 19 iunie 1970.
